

dag van rouw

de herfst verft deze dag van rouw
in bonte kleuren
het geurt naar rottend hout:
het jaar wordt oud
en kou kruipt in de knoken
het leeggeveegd kanaal
ligt onder scherpe zon te roken

de bomen houden halt
in breekbaar gouden glans
tot in de wrede wind weldra
elk blad in natte aarde valt
een kinderlach, de waan van deze dag
nadromend van de zomer, reeds
een dodendans

het water klotst en stroomt
wat even glinstert in dit leven
wordt later vaal
en neigt verveeld naar rust
wie ooit van alles kotste
zelfingenomen en bekakt
ook die droomt en snakt
en streelt en kust

wat zwijgend was wordt taal:
denk niet aan alle lijken
die hier gedumpt zijn en verzonken
gesprongen of verdronken
kijk hier:
het licht speelt door het dorre riet...
- geniet!